

[H. C. Hansen.]

Den højtærede finansminister bevægede sig i sin slutning ind på det musikalske felt og talte om, at ligesom i et orkester gælder det også i et lands politik, at de enkelte instrumenter må spille sammen. Jeg har spekuleret meget på, hvem dette originale billede mon gjaldt. Medens den højtærede statsminister sad i Haderslev og spillede melodien til „Se det lysner over vangen“ — på blokfløjte —, så gned finansministeren sørgmodigt sin fiol i København for at aflokke den tonerne til „Jægerkoret“ af „Elverhøj“. Jeg ved ikke, om de ærede medlemmer husker det lille vers:

„Gå på den sikre vej,
sværm og forvild dig ej,
jæger, i agt du dig tage;
men har du tabt vort spor,
lyt til vort jægerkor,
det skal dig kalde tilbage.“

Og ovre i Esbjerg drøede den højtærede indenrigsminister løs på den store basun om blod og sved og tårer.

Musik er godt — men glem ikke harmonien. Et orkester er godt, men en dårlig dirigent kan ødelægge selv den kønneste komposition. Og det må siges, at det mest fremherskende indtryk er, at regeringens blandede orkester savner en dirigent. Undertiden har man endda syntes, at en hel del af orkestrets medlemmer samtidig har villet dirigere — i forskellig dur og i uensartet rytme.

Jeg vil derfor anse det for rigtigt, at både regeringens chef og dens medlemmer tager den højtærede finansministers bemærkning til efterretning, navnlig da den højtærede statsminister. For det ville være en styrkelse for de kommende forhandlinger, om man fik indtrykket af en ledelse af dem. Jeg beklager at måtte sige, at det indtryk har man ikke haft hidtil.

Hvis jeg her til slut skal sammenfatte socialdemokratiets stilling, vil jeg sige følgende:

Det fremgår ganske klart af mit partis kriseplan, at vi erkender tilstedeværelsen af meget vanskelige valutaproblemer. Forhåbentlig er dette med samme tydelighed fremgået af den tale, jeg på mit partis vegne har holdt her i dag. Når regeringen i så høj grad har set bort fra vore meninger og forslag, må hensigten vel være den, at man vil søge tilslutning fra andre sider her i tinget. De kommende forhandlinger må vise, om dette lykkes. Om vor stilling til de enkelte regeringsforslag skal jeg sammenfattende bemærke:

Vi kan ikke medvirke til det indgreb over-

for de overenskomstsmæssige aftaler, som regeringens forslag om at bortse fra 12 points stigning i juli- og oktoberpristallet repræsenterer.

Vi kan ikke se det rimelige i, at man med eet slag vil forhøje sukkerprisen fra 42 til 76 øre.

Vi vil ikke medvirke til en løsning af hudeproblemet derved, at befolkningen skal betale højere priser for skotøj. Det ville betyde en hård belastning ikke mindst for de børnerige familier.

Vi ønsker for de forslags vedkommende, som den højtærede landbrugsminister har fremsat, at forhandle om forskellige ændringer, navnlig da hvad kornet angår.

Vi finder byerhvervenes bidrag til en løsning af vore vanskeligheder altfor ringe. Vi er af den opfattelse, at en skærpe af både prislovens administration og af dens ordlyd må indgå i drøftelserne.

Vi er meget skeptiske overfor rigtigheden af at lægge en ny stor indirekte beskatning på de specielle varer, der er foreslået.

Vi mener, at regeringens forslag om tjenestemandslønningerne er yderst uklogt i den foreliggende situation, og vi forbeholder os at stille ændringsforslag, hvis regeringen fastholder sit standpunkt.

Vi nærer endelig afgørende tvivl om, at regeringens forslag vil have nogen egentlig virkning overfor vore valutavanskeligheder, og vi ønsker som tidligere stærkt fremhævet hele kreditpolitikken underkastet en meget alvorlig drøftelse.

Mit parti, socialdemokratiet, er selvfølgelig parat til at deltage i de kommende udvalgsforhandlinger, selvom vi nærer ængstelse for, at regeringen også ved denne lejlighed vil lade taktiske hensyn til det kommende landstingsvalg være afgørende og spille en dominerende rolle. Iøvrigt må jeg henvise til mit partis samlede plan til bekæmpelse af vanskelighederne. Denne plan kan naturligvis ikke have og har ikke haft nogen ultimativ karakter, men dens synspunkter og forslag må efter vor opfattelse indgå i de drøftelser, der skal finde sted, såfremt regeringen ønsker tilslutning fra socialdemokratiets side til en løsning.

Elgaard: Jeg kan på venstres vegne anbefale de lovforslag om forbrugerpriser og forbrugsafgifter, som regeringen har forelagt.

Med hensyn til de enkelte afgiftsforhøjelser skal jeg ikke på nuværende tidspunkt gå i enkeltheder, da det vil være mest hensigtsmæssigt at foretage denne gennemgang under den antagelige kommende ud-